

Bài không tên số 9.

Vũ thành An

Ngày đến mang tin buồn thời gian theo vè nguồn giọt
nắng loe trong đâu bàn tay trơ đốt khâu Lê úa ra hai
hang lê thương thân dã tràn ngàn xót xa cung muộn rồi
mai sau nhớ lần đầu Mình yêu nhau có thương nhau? Mình cho nhau nỗi đớn
dau Chợt yêu nhau dã xa nhau chợt xa nhau dã quên nhau thôi đó
em xa rồi nước mắt rơi qua đời chìm trong một cơn mê
thôi chìm trong một cơn mê thôi Ngày nuôi tình yêu lớn dậy đêm
đắp khao khát lên đầy một lần dã trót cho nhau là lần lia xa mãi
nhau đâu biết có nắng trong đâu đâu biết môi thăm sê nhầu một
đời cày xới nỗi sâu một đời vun tuối niềm đau một đời chỉ nuôi ảo giác mà thôi.